

- tályának vezetője, 1970-től nyugdíjazásáig a Megyei Tanács Tervosztályának főmérnöke;
- *Veres Eszter* (Dsupin Ferencné) okl. földmérő-mérnököt, aki oklevelének megszerzése után a miskolci ÁFTH Felügyelőségen helyezkedett el. 1962-től a BGTV dolgozójaként Miskolc város felmérésében vett részt. Ezt követően a Városi Tanács Építési Osztályához került, majd nyugdíjazásáig a Borsod megyei Állami Építőipari Vállalat Fejlesztési Osztályán tevékenykedett. Beruházó mérnöki szakon szakmérnöki diplomát szerzett;
 - *Weszely Tibor* okl. mérnököt, aki 1958–1960 között az ÁFTH dolgozója volt. 1960–1965 kö-

zött a Közép-dunavölgyi Vízügyi Igazgatóság tervező mérnöke. 1976-tól 1991. évi nyugdíjazásáig az Agroinvest Export Fővállalkozási Iroda létesítményi főmérnöke.

Dr. Horváth Kálmán gyémántdiplomával kitüntetett okl. mérnök 1949-ben szerezte diplomáját a József Nádor Műszaki Egyetemen, az aranydiplomával kitüntetett okl. földmérőmérnökök 1959-ben a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen, az okl. mérnökök a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen kapták meg mérnöki oklevelüket.

BME Általános és Felsőgeodézia Tanszék

HALÁLOZÁS

Elhunyt Ringhofer János (1933–2009)

**Kedves gyászoló család és rokonok!
Búcsúzó kollégák és barátok!**

Kérem, engedjék meg, hogy mint volt munkatárs elbúcsúzzak kedves kollégánktól és barátunktól, *Ringhofer Jánostól*.

Ringhofer János 1952-ben érettségizett a soproni Berzsenyi Gimnáziumban. 1957-ben a Soproni Műszaki Egyetemen földmérőmérnöki, majd 1968-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen geodéziai automatizálási szakmérnöki diplomát szerzett.

Rendkívül nagyhatású és figyelemreméltó szakmai életútját 1957-ben a BGTV-nél kezdte topográfusként és – ki tudja, a sors talán nem véletlenül hozta így – 2004-ben ugyanide, a BGTV jogutódjához a Geodézia Zrt.-hez tért vissza és dolgozott immár nyugdíjas éveiben szakértőként, szakmai tanácsadóként, egészen mostanáig.

A legtöbb időt, 31 évet mégis a Kartográfiai Vállalatnál (KV) szolgálta. Folyamatos képzéssel és önképzéssel szerzett szakismerete és kiváló képességei segítették őt abban, hogy a földmérés szinte minden szakterületén kiemelkedően helyt tudott állni. Széles látókörű vezető és szervező képességének köszönhetően már pályája elején

nagy fontosságú feladatokat végzett vezető beosztásban. A KV-nál topográfusként, majd illesztőpont-mérőként kezdte. Később két évig volt ugyanott csoportvezető. 1963-tól a termelési osztályon termelésirányító mérnökként dolgozott. Feladata volt a hét, geodéziai tevékenységet folytató termelő osztály műszaki és gazdasági tevékenységének koordinálása, az egyes osztályok számlázási ügyeinek ellenőrzése, rövid és hosszú távú tervek kidolgozása, az adott időben történő új munkafeladatok felismerése, ezek bevezetéséhez javaslatok készítése. Így indult el 1970-ben irányítása alatt a közműfelmérés feltételeinek biztosítása. 1977-ben kinevezték a térfotogrammetriai osztály vezetőjének. Ek-

kor kezdődött el János egész életútját meghatározó fotogrammetriai, pontosabban szólva légifénykép-feldolgozási karrierje. Ebben az időszakban többek között az Ő nevéhez is fűződik az analóg fotogrammetriai kiértékelő műszerek numerikus, digitális kimenetű átalakítása.

1991-ben tevékenyen részt vett a Carto-Hansa Kft. megalapításánál, és a társaságot nagy odaadással és kimagasló sikerekkel vezette nyugdíjba vonulásáig, 2001-ig. Ezen évek alatt tovább emelte szakmai tekintélyét.

Kedves János!

Azt hiszem, mi tudhatjuk csak igazán, hogy a 90-es évek elején, egy teljesen új, felelősségteljes feladatkörben, mekkora munkaterhet, hozzáértést és türelmet igénylő feladat volt, a Kartográfiai Vállalat fotogrammetriai részlegéből egy sikeres, nyugat-európai színvonalú céget létrehozni, a német know-how-t adaptálni.

Szakterületünkön rendkívüli érzékkel, és ugyanakkor nagy szaktudással választottad szét a minőséget semmibe vevő és csak a vállalási árat letörő, divatos eljárásokat a valódi szakmai értéktől. Ezt az értéket adtad át a fiatal nemzedéknek és oktattad 18 évig, egészen napjainkig az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékén, illetve 28 éven át a Varga Márton Szakképző Intézetben is, meghívott előadóként. Ezt az értéket és a szakma iránti elkötelezettséget lehetjük fel nem csak az általad megírt oktatási anyagaidban és tankönyvedben, hanem számos értekezésedben és publikációdban is.

Kedves János!

2001-ben amikor átvettem Töled a cég irányítását nekem is ezt a szakmai színvonalat és értéket próbáltad mindig önzetlenül és sohasem erőszakosan, a cégvezetés tudományával párosítva átadni, amiért örökké hálás leszek neked.

Az oktatás mellett a szakmai-társadalmi tevékenységed is mindvégig töretlen volt. Voltál a Mérnöki Kamara Földmérési Tagozatának elnökségi tagja, illetve jelenleg is tagja voltál az MFTTT Felügyelő Bizottságának, és titkára a Magyar Földmérő és Geoinformatikai Vállalkozások Egyesületének. Számomra még mindig felfogadhatatlan, hogy alig egy hónapja az Egyesület közgyűlésén éppen Te mutattad be és fogadtattad el az éves beszámolót.

Tudom, hogy milyen nehéz volt neked, a magyarországi félresikerült politikai rendszereket, különösen a háború utáni, családodat is keservesen érintő megpróbáltatásokat megélned, de abban is biztos vagyok, hogy felülemelkedvén ezen, mindenkor külön tudtad választani a szakmát a nagypolitikától. Munkásságodat a mindenkori földmérési és földügyi vezetés is elismerte. 1976-ban a Térképészet Kiváló Dolgozója kitüntetést kaptál, 2002-ben Fasching Antal-díjban részesültél. 2007-ben az ELTE szenátusa címzetes egyetemi docens címet adományozott neked.

Gazdag életpályád állomásait még hosszan sorolhatnám. Tudom, hogy tiszteletreméltó életutad és eredményeid bemutatása nem teljes, csak egy rövid áttekintés, ezért elnézésedet kérem. De abban is biztos vagyok, hogy szerény és halk természeted nem is igényelne többet.

Emlékedet hordozzák eredményeid, és kérjük Istent, hogy legyen erőnk emlékezni arra és élni azt, amit Tőled kaptunk. Nyugodj békében!

Szűj Nándor

*

Kedves Család, tisztelgő Gyászolók!

Ravatalánál búcsúzunk barátunktól, *Ringhofer János* docens úrtól, akinek egész lénye a szolgálaté volt. Hívó emberként Szent Pállal vallotta: a lélek adományait ki-ki azért kapja, használjon vele. A gondviselés ellátta a lélek adományaival és megadta Neki a lehetőséget, hogy használjon. Használjon szűkebb és tágabb környezetének, családjának, szakmájának, az egyetemi életnek, hasznos legyen a nagy közösségnek, a magyar életnek.

Nehéz könnyek nélkül emlékeznünk rá, s könnyekkel talán még nehezebb!

Nem a nagy vezérek közül való volt, szűkebb kör jutott munkásságának osztályrészül, de igazi férfinek bizonyult, ki hű magához és elvállalt feladatához, ki erejét minden levonás nélkül munkájának szentelte és kinek munkájával arányban nőtt ereje. Egy ember megtalálta a neki való feladatot, egy feladat ráakadt a neki való emberre! Ebből a szempontból kell nézünk Ringhofer János barátunkat, hogy szerepét, jelentőségét, tetteit és érdemeit igazság szerint méltányolhassuk.

Mint bölcs ember nemcsak a szó hatalmával hatott, hanem életvitelével és mindig számítható kötelességtudásával is. Honnan volt ereje, képessége a szerteágazó szakmai, tudományos és közéleti munkásság évtizedeket átívelő műveléséhez? A feleletet megadja a családi indíttatás, neveltetése, a magas erkölcsű magánélet és nem utolsósorban kiváló szakmai képességei. Személyisége harmóniája.

Csak ismételtetni tudjuk: nagyon hiányzol Tanár úr, hiányzol János, életünkéből, működésünkéből. Arra törekszünk, hogy a Te mindig jobbat tervező elgondolásaidat megvalósítsuk, s Te odaátról tovább is támogasd megkezdett munkánkat.

Isten veled kedves Barátom!

Klinghammer István